

Leadership of Local Executives in Managing the Epidemic of Coronavirus Disease 2019 in Phra Luang Subdistrict, Sung Men District, Phrae Province

Pornsiri Supon¹ and Sayan Innunjai²

Received: January 04, 2023

Revised: September 07, 2023

Accepted: October 10, 2023

Abstract

The purposes of this research article were 1) to study the leadership level of local executives in managing the epidemic of Coronavirus disease 2019 in Phra Luang Subdistrict, Sung Men District, Phrae Province; 2) to study the relationship between Sappurisdhamma 7 and the leadership of local executives; and 3) to study problems, obstacles, and suggestions for leadership approaches of local executives in managing the epidemic of Coronavirus disease 2019 in Phra Luang Subdistrict, Sung Men District, Phrae Province. This was a mixed methods research. Quantitative research was conducted by distributing questionnaires to a sample of 357 people. Qualitative research used in-depth interviews with 9 informants. The results of the research found that 1) the leadership level of local executives in managing the epidemic of Coronavirus disease 2019 in Phra Luang Subdistrict, Sung Men District, Phrae Province, in all 4 areas, overall was at a high level (\bar{X} = 3.60, S.D. = 0.47) 2). For the relationship between Sappurisdhamma and the leadership of local executives, overall, there was a very high positive relationship (r = .934**); and 3) problems and

¹⁻² Mahachulalongkornrajavidyalaya University Phrae Campus

Corresponding author, e-mail: supon150@hotmail.com, Tel 080-4289990

obstacles were found that 3.1) Phra Luang Subdistrict still lacked personnel with knowledge about the Coronavirus disease to educate the people; 3.2) village headmen and subdistrict headmen still lacked knowledge and understanding about the Coronavirus disease. As a result, work was still not as good as it should be; 3.3) people were confused about the rules, and regulations that the village headmen and subdistrict headmen have announced to be followed within the community; 3.4) people did not cooperate when holding meetings as they should. Suggestions were found that (1) officials must be sent to receive regular training; (2) village headmen and subdistrict headmen must be more clear about the rules, and regulations that people must follow; (3) village headman and subdistrict headman must hold various meetings during time that was convenient for the people so that people had more opportunities to participate.

Keywords: Leadership, Local Executives, Management, Coronavirus Disease 2019,
Phra Luang Subdistrict

ภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

พรศิริ สุพล¹ และสายัณห์ อินันใจ²

Received: January 04, 2023

Revised: September 07, 2023

Accepted: October 10, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัปปุริสธรรม 7 กับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ และ 3) ศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ วิธีดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณด้วยการแจกแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 357 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 9 รูป/คน ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.47) 2) ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัปปุริสธรรม 7 กับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูงมาก ($r = .934^{**}$) และ 3) ปัญหาอุปสรรค พบว่า 3.1) ตำบลพระหลวงยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน 3.2) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ทำให้การปฏิบัติงานยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร 3.3) ประชาชนเกิดความสับสนในกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ทางกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ได้ประกาศให้ปฏิบัติ

¹⁻² มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่

Corresponding author, e-mail: supon150@hotmail.com, Tel 080-4289990

ภายในชุมชน 3.4) ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือเมื่อมีการจัดประชุมเท่าที่ควร ข้อเสนอแนะ พบว่า (1) ต้องส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ (2) กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ต้องเพิ่มความชัดเจนเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ประชาชนจะต้องปฏิบัติตามให้มากยิ่งขึ้น (3) กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ต้องจัดการประชุมต่าง ๆ ในช่วงเวลาที่ประชาชนสะดวกเพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ, ผู้ปกครองท้องถิ่น, การบริหารจัดการ, โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019, ตำบลพระหลวง

บทนำ

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) เป็นตระกูลของไวรัสที่ก่อให้เกิดอาการป่วยตั้งแต่โรคไข้หวัดธรรมดาไปจนถึงโรคที่มีความรุนแรงมาก เช่น โรคระบบทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (MERS-CoV) โรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (SARS-CoV) โดยเป็นสายพันธุ์ใหม่ที่ไม่เคยพบมาก่อนในมนุษย์ซึ่งก่อให้เกิดอาการป่วยเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจในคนและสามารถแพร่เชื้อจากคนสู่คนได้ องค์การอนามัยโลกจึงตั้งชื่อการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่นี้ว่า “โรคโควิด-19”

ในอดีตเคยมีการระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ คือ การเกิดโรค SARS (พ.ศ. 2545) และ MERS (พ.ศ. 2557) ซึ่งทั้งสอง โรคนี้ผู้ป่วยมีอาการหนักทั้งหมดและต้องอยู่ในโรงพยาบาลจึงสามารถระงับการแพร่โรคได้เร็ว ไวรัสโคโรนาที่ก่อโรคในคนในปัจจุบันมี 7 ชนิด ดังนี้ ชนิดที่ 1-4: โรคหวัดธรรมดา ชนิดที่ 5: โรค SARS (ซาร์ส) จากไวรัสสายพันธุ์ใหม่ พ.ศ. 2545 ชนิดที่ 6: โรค MERS (เมอร์ส) จากไวรัสสายพันธุ์ใหม่ พ.ศ. 2557 ชนิดที่ 7: โรค COVID-19 (โควิด-19) จากไวรัสสายพันธุ์ใหม่ พ.ศ. 2562 การระบาดที่ใกล้เคียงกับโควิด-19 มากที่สุด คือ การระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 (Influenza A (H1N1) pdm09 Virus) พ.ศ. 2552 (ค.ศ. 2009) ซึ่งเริ่มจากอเมริกาแล้วระบาดหนักไปทั่วโลก ทั้งนี้ คนที่ติดเชื้อโควิด-19 สามารถแพร่เชื้อได้นานกว่าและส่วนใหญ่มีอาการน้อยหรือไม่มีอาการ จึงควบคุมการระบาดได้ยากจนเกิดระบาดไปทั่วโลกในเวลาไม่กี่เดือน

กระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2563 กำหนดให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ COVID-19 เป็นโรคติดต่ออันตราย ลำดับที่ 14 ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และคณะกรรมการเป็นไปตามข้อกำหนดซึ่งออกตามความมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของโรคฯ จึงได้ออกหนังสือด่วนที่สุด เรื่อง กำชับการปฏิบัติตนตามอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ และคณะกรรมการหมู่บ้าน สำหรับสถานการณ์การระบาดและการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สำหรับจังหวัดแพร่ นั้น จังหวัดแพร่ได้มีมาตรการในการเฝ้าระวังติดตามผู้ที่เดินทางกลับเข้ามาในจังหวัดแพร่ โดยความร่วมมือทั้งจากฝ่ายปกครอง สาธารณสุข กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) เฝ้าระวังในพื้นที่อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการป้องกันกรณีการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ COVID-19 ของจังหวัดแพร่ให้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ และบูรณาการการปฏิบัติงานในการให้ความช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ประสบภัยจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาคราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชนและเครือข่ายภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดแพร่ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 19 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 จังหวัดแพร่จึงจัดตั้งศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัดแพร่ (เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ COVID-19 ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่ ชั้น 2 เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานการปฏิบัติและเป็นศูนย์ข้อมูลกลาง และแต่งตั้งคณะกรรมการประจำศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัดแพร่ พร้อมทั้งมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่แต่ละภาคส่วนรับผิดชอบ สั่ง ณ วันที่ 6 มีนาคม 2563 เป็นต้นไป

สถิติจำนวนผู้ป่วยติดเชื้อโควิด 19 ตั้งแต่เดือนมกราคม 2565 จนถึงเดือนเมษายน 2565 ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพระหลวง มีจำนวน 378 คน ถือว่าเป็นจำนวนที่สูงและมีการเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ และยังไม่สามารถที่จะควบคุมการแพร่ระบาดได้ในทันที การทำงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการบริหารจัดการกับโรคโควิด-19 ยังถือเป็นเรื่องใหม่ การติดต่อสื่อสารกับประชาชนภายในชุมชนบางครั้งอาจเกิดการติดขัด มีความตึงเครียด เนื่องจากประชาชนภายในชุมชนมีจำนวนมากเกิดคลาดเคลื่อนของการสื่อสารที่เข้าใจไม่ตรงกัน ด้วยเหตุดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเพื่อศึกษาภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการบริหารจัดการการ

แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัปปุริสธรรมกับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ว่ามี การรับมือกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 อย่างไรบ้าง ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการเสริมศักยภาพในการแก้ไขปัญหาในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ โดยศึกษาตามกรอบหน้าที่และกฎหมายที่ได้กำหนดไว้ ตามคำสั่ง/ประกาศของจังหวัดแพร่ ที่ได้ดำเนินการตามกระบวนการดำเนินงานที่ได้ปฏิบัติอยู่ โดยนำหลักสัปปุริสธรรม มาบูรณาการเพื่อแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัปปุริสธรรมกับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methodology) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) มีการค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สามารถคำนวณได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งสองฉบับได้เท่ากับ 0.880 ซึ่งมีตัวแปรอิสระ ประกอบไปด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) อาชีพ 5) รายได้ และหลักสัปปุริสธรรม

ปุริสธรรม ได้แก่ 1) ธัมมัญญุตตา รู้จักเหตุ 2) อตถัญญุตตา รู้จักผล 3) อตตัญญุตตา รู้จักตน 4) มัตตัญญุตตา รู้จักประมาณ 5) กาลัญญุตตา รู้จักกาล 6) ปริสัจญุตตา รู้จักชุมชน 7) ปุคคัลญุตตา รู้จักบุคคล และตัวแปรตาม ประกอบไปด้วย ทฤษฎีภาวะผู้นำ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำบอกให้ทำ 2) ภาวะผู้นำขายความคิด 3) ภาวะผู้นำมีส่วนร่วม 4) ภาวะผู้นำมอบหมายงาน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ซึ่งคำนวณได้มาจากประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ จำนวน 3,245 คน ตามพื้นที่การปกครองของตำบลพระหลวง ประกอบด้วย 5 หมู่บ้าน ได้ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 357 คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. การวิเคราะห์เชิงสถิติพรรณนา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Question) วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) โดยการแจกแจงความถี่ของผู้ตอบคำถามปลายเปิด ตามลำดับความสำคัญ

2. การวิเคราะห์เชิงสถิติอนุมาน เลือกใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากระดับของตัวแปรที่ใช้เป็นระดับอันดับ และสามารถคำนวณได้ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยทั่วไปนิยมใช้สัญลักษณ์ (r) แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มการบอกระดับหรือขนาดของความสัมพันธ์ จะใช้ตัวเลขค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ $+1$ แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงแต่หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงการความสัมพันธ์กันในระดับน้อยหรือไม่มีเลย

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูป/คน แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มนักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 1 รูป/คน 2) กลุ่มผู้ประกอบการท้องถิ่นตำบลพระหลวง จำนวน 3 คน 3) กลุ่มนักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 1 คน 4) กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน 2 คน และ 5) กลุ่มผู้นำชุมชนตำบลพระหลวง จำนวน 2 คน โดยผู้วิจัยกำหนดแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ และตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของ

ผู้ให้การสัมภาษณ์ในเรื่องการบูรณาการหลักสัปปุริสธรรม 7 กับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ นำข้อความจากการสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย วิเคราะห์คำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context) และสังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.47) โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านภาวะผู้นำมอบหมายงาน ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.57) ด้านภาวะผู้นำบอกให้ทำ ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.55) ด้านภาวะผู้นำมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.57) และด้านภาวะผู้นำขยความคิด ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.64)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัปปุริสธรรม 7 กับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูงมาก ($r = .934^{**}$) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลักสัปปุริสธรรม 7 กับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐาน

3. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

ปัญหา อุปสรรค พบว่า 1) ตำบลพระหลวงยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน 2) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา จึงทำให้การสื่อสารข้อมูลข่าวสารออกไปหรือการปฏิบัติงานยังทำได้ไม่เต็มกำลังความสามารถ 3) เนื่องจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา เป็น

โรคติดต่ออุบัติใหม่ที่ทุกคนยังไม่เคยได้สัมผัสและยังทำความรู้จักกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาฯ ยังไม่ตีพอ ในบางครั้งประชาชนจึงเกิดความสับสนในกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ทางกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ได้ประกาศให้ปฏิบัติภายในชุมชน 4) ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ทำอาชีพเกษตรกรรม ด้วยภาระของการทำมาหากินในแต่ละวัน จึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือเมื่อมีการจัดประชุมเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ พบว่า 1) ต้องมีการส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่และสามารถนำองค์ความรู้นั้นกลับมาอธิบายต่อให้กับประชาชนได้อย่างเพียงพอและถูกต้อง 2) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ควรจะต้องเพิ่มความชัดเจนเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ประชาชนจะต้องปฏิบัติตามให้มากยิ่งขึ้น เช่น การให้ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม) แบ่งเขตการดูแลประชาชนในแต่ละพื้นที่และเข้าไปให้คำแนะนำกับประชาชนเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตัวในช่วงของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาฯ ตามครัวเรือนอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ 3) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต้องคำนึงถึงเรื่องของวันและเวลาในการจัดประชุมต่าง ๆ โดยเน้นช่วงเวลาที่ประชาชนส่วนใหญ่ว่างเว้นจากการทำมาหากิน เพื่อให้ประชาชนได้มีเวลาและมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านภาวะผู้นำบอกให้ทำ พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สามารถอธิบายหรือแสดงให้เจ้าหน้าที่ ประชาชน ในการจัดทำข้อตกลงภายในชุมชน แจงถึงกฎระเบียบในการแก้ไขปัญหาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาฯ ให้เจ้าหน้าที่ ประชาชน ได้รับทราบ บอกขั้นตอนและวิธีการทำงานอย่างชัดเจน คอยกำกับ ดูแล อำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าหน้าที่ ประชาชน และจัดให้เจ้าหน้าที่ประสานงานกับประชาชนปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของพรเศรษฐี วุฒิปัญญาอิสกุล (2563) พบว่า ภาวะผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองในจังหวัดนครราชสีมา ผู้นำทางการเมืองที่มีความซื่อสัตย์สุจริตมีความพยายามทำกิจกรรมทางการเมือง ปฏิบัติงานเพื่อประชาชนผู้นำทางการเมืองต้องมีการส่งเสริมภาวะผู้นำโดยเริ่มต้นจากผู้เสียสละทุกอย่างเข้ามาอาสาทำงานขับเคลื่อนนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชน เมื่อผู้นำเข้ามาสู่ตำแหน่งแล้วสถานะความเป็นผู้นำย่อมกลายเป็นที่

คาดหวังของประชาชนผู้เลือกผู้นำเข้ามาทำงานรับใช้ประชาชนต้องรู้จักสิทธิ เสรีภาพ หน้าที่ ความเสมอภาค เห็นประโยชน์ของประชาชนมากกว่าประโยชน์ของตนเอง ด้านภาวะผู้นำขยายความคิดพบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มุ่งให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ประชาชน ในการแก้ไขปัญหาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาฯ ซึ่แนะนำให้เจ้าหน้าที่ ประชาชน เห็นถึงปัญหาของโรคที่กำลังเกิดขึ้น แนะนำแนวทางในการปฏิบัติงานให้เจ้าหน้าที่ ประชาชน คิดหาวิธีการเป็นผู้สอนงานที่ดี ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของพระเมธี สิริปัญญา (วังไฉ) (2564) พบว่า ด้านรูปแบบขยายความคิด การเป็นผู้นำที่มีความคิดสร้างสรรค์ เสนอแนวทางใหม่ ๆ ในการทำงานรวมถึงการแก้ไขปัญหา การเสนอแนวทางการทำงานร่วมกันให้การทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การให้คำแนะนำแก่ผู้ร่วมงานที่เป็นประโยชน์มีส่วนร่วมที่จะชักจูงให้ผู้คนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน การนำข้อเสนอของผู้อื่นมาเป็นแนวทางในการตัดสินใจร่วมกัน การได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นและได้เสนอแนวคิดแนวทางการปฏิบัติให้กับผู้อื่นได้เรียนรู้และได้ปฏิบัติตามแนวทางเดียวกัน เปิดโอกาสให้คนในชุมชนทำงานอย่างเสรี ได้แสดงความสามารถและให้กำลังใจในการทำงานตลอด การเสริมสร้างความมั่นใจในความสามารถของทีมพร้อมทั้งตั้งคำถามที่ท้าทายศักยภาพของทีม ติดตามผลการปฏิบัติงาน ด้านภาวะผู้นำมีส่วนร่วม พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ยอมรับความคิดและความสามารถที่หลากหลายของเจ้าหน้าที่ ประชาชน คอยกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ ประชาชน อยากร่วม ส่วนร่วม พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ รับรู้ปัญหาเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ ประชาชน มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น สอดคล้องกับงานวิจัยของธิดาศิริพัฒน์ รุ่งพรหมมา (2564) พบว่า ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ขาดการวางแผนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาชุมชนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็นไปตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดฯ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการแสดงความคิดเห็น ติดตามตรวจสอบการดำเนินงาน และการประเมินผลการพัฒนาชุมชนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงยังมีน้อย และผู้นำท้องถิ่นยังขาดการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และยังไม่สามารถนำมาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชนได้มากเท่าที่ควร และด้านภาวะผู้นำมอบหมายงาน พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กำหนดงานให้มีความเฉพาะเจาะจง เพื่อลดอุปสรรคในการทำงาน จัดสรรหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างเสมออย่างเสมอภาค โปร่งใสและยุติธรรม มุ่งบริหารงานโดยยึดประสิทธิภาพและความสามารถของบุคคลเป็นสำคัญ มอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจเสมือนเป็นผู้นำ

คนหนึ่ง และมอบหมายงานตามความถนัด ความสามารถ ของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูวิชัยธรรมโสภณ (สุวัฒน์ ฐิตโสภโณ) (2563) พบว่า ด้านความสามารถทางการบริหารภาวะผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองตามทรรศนะของพระสงฆ์ในเขตการปกครองคณะสงฆ์อำเภอनावัง จังหวัดหนองบัวลำภู อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักการเมืองมีความสามารถในการทำความเข้าใจต่อ ปัญหา วิจัยปัญหาและแก้ปัญหาได้ดี จัดบุคคลเข้าทำงานได้อย่างเหมาะสม ตามความรู้ความสามารถและความถนัด มีความสามารถในการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ร่วมงาน มีความสามารถในการควบคุมและบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน มีความคิดสร้างสรรค์สามารถพัฒนาตามนโยบายให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสัปปุริสธรรมกับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก ($r=.934^{**}$) กล่าวคือ เมื่อตำบลพระหลวงบูรณาหลักสัปปุริสธรรม 7 ประการ กับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ ก็จะส่งผลให้ประชาชนมีความกระตือรือร้นให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาฯ เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูพิศาลปริยัตยานุกูล (อนันต์ วทฒโน) (2561) พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26$, $S.D.=0.51$) ในการบริหารงานบุคคลผู้บริหารควรมีการวางแผนการปฏิบัติงานให้เป็นระบบ ควรจัดประชุมมอบหมายงานให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติ ควรเปิดโอกาสให้บุคคลได้แสดงความคิดเห็นมีการรับฟังความคิดเห็น ควรพัฒนาตนเองให้มีความรู้ วางตัวให้เหมาะสม ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการรักษาระเบียบวินัย ไม่มีการเลือกปฏิบัติ ส่งเสริมให้บุคลากรได้ทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ สนับสนุนสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชน ควรศึกษาและทำความเข้าใจยอมรับความแตกต่างของแต่ละบุคคล เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของรัฐกุล เสนารา (2563) พบว่า ด้านการดำเนินงาน ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประชาชนในอำเภอกู่เวียง จังหวัดขอนแก่น มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองต่อมาตรการควบคุมโรคโควิด-19 ในการมีส่วนร่วมในการป้องกันบุคคลกลุ่มเสี่ยงให้หลีกเลี่ยงการใกล้ชิดผู้อื่น โดยเฉพาะเด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย และสตรีมีครรภ์ การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติตามมาตรการควบคุมโรคโควิด-19 การมีส่วนร่วมในการแนะนำให้ความรู้

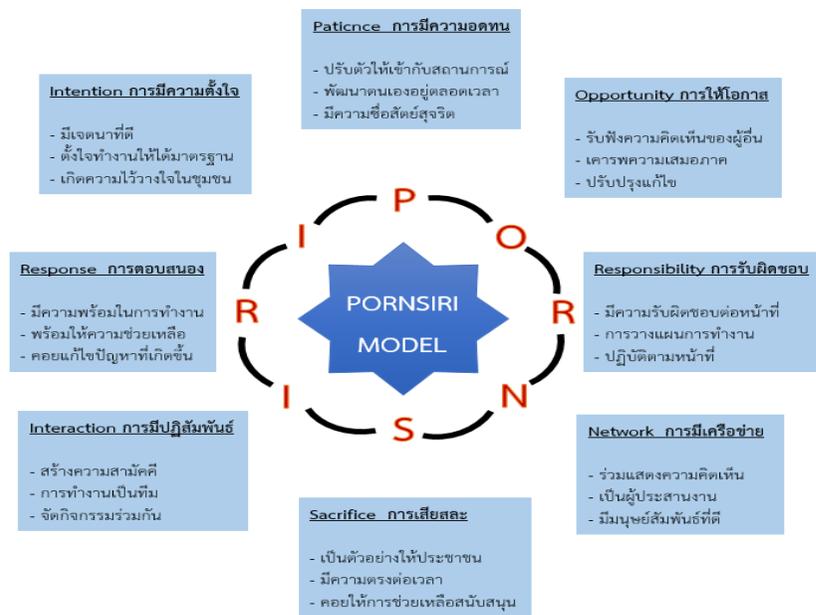
เกี่ยวกับมาตรการควบคุมโรคโควิด-19 การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังโรคโควิด-19 ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ การมีส่วนร่วมในการคัดกรองบุคคลที่เป็นกลุ่มเสี่ยงในระดับชุมชน อยู่ในระดับมากทุกข้อ

3. ปัญหาและอุปสรรคภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ พบว่า 1) ตำบลพระหลวงยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน 2) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา จึงทำให้การสื่อสารข้อมูลข่าวสารออกไปหรือการปฏิบัติงานยังทำได้ไม่เต็มกำลังความสามารถ 3) เนื่องจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา เป็นโรคติดต่ออุบัติใหม่ที่ทุกคนยังไม่เคยได้สัมผัสและยังทำความรู้จักกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ยังไม่ตีพอ ในบางครั้งประชาชนจึงเกิดความสับสนในกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ทางกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ได้ประกาศให้ปฏิบัติภายในชุมชน 4) ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ทำอาชีพเกษตรกรรม ด้วยภาระของการทำมาหากินในแต่ละวัน จึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือเมื่อมีการจัดประชุมเท่าที่ควร สอดคล้องกับงานวิจัยของนันท์ชนันท์กรณ ฝ้ายเทศ (2562) พบว่า การกำหนดเป้าหมายและแนวทางปฏิบัติงานไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรยังไม่ชัดเจนและเหมาะสม ประชาชนมองว่าบุคลิกภาพของผู้นำทางการเมืองเข้าถึงได้ยาก การแสดงออกทางสีหน้าการแสดงอารมณ์ มีความสำคัญต่อประชาชนในการติดต่อประสานงานไม่สื่อสารปัญหาโดยตรงไปตรงมาไม่ครบถ้วน ขาดความชัดเจน การติดต่อประสานงานเป็นเรื่องที่ยังทำได้ยาก ขาดการประสานงานกับชุมชนเพื่อรับทราบปัญหาที่แท้จริง ผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นยังขาดการลงคลุกคลีกับประชาชนกับชุมชน เพื่อรับทราบปัญหาที่แท้จริงที่ต้องการการแก้ไข การประสานงานกับชุมชนบางครั้งทำได้ยากเพราะประชาชนไม่มีเวลา และสอดคล้องกับงานวิจัยของอารยา ยอดโอวาท (2564) พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนให้เข้ามาดูแลรักษาสาธารณสุขประโยชน์ส่วนร่วมภายในชุมชน และการซ่อมบำรุงดูแลยังไม่ทั่วถึงทั้งชุมชน การสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนภายในชุมชนยังไม่เพียงพอ ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการออกกฎระเบียบในการดูแลรักษาความสงบภายในชุมชนและยังขาดอุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ งบประมาณในการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เยาวชนมีคุณธรรม จริยธรรม และยังขาดกิจกรรมการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีของชุมชนยังไม่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะแนวทางภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ พบว่า 1) ต้องมีการส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่และสามารถนำองค์ความรู้นั้นกลับมาอธิบายต่อให้กับประชาชนได้อย่างเพียงพอและถูกต้อง 2) กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ควรจะต้องเพิ่มความชัดเจนเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ประชาชนจะต้องปฏิบัติตามให้มากยิ่งขึ้น เช่น การให้ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม) แบ่งเขตการดูแลประชาชนในแต่ละพื้นที่และเข้าไปให้คำแนะนำกับประชาชนเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตัวในช่วงของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาฯ ตามครัวเรือนอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ 3) กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ต้องคำนึงถึงเรื่องของวันและเวลาในการจัดประชุมต่าง ๆ โดยเน้นช่วงเวลาที่ประชาชนส่วนใหญ่ว่างเว้นจากการทำมาหากิน เพื่อให้ประชาชนได้มีเวลาและมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของพระประสิทธิ์ สุเชิโต (บุญหนา) (2563) พบว่า แนวทางภาวะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นตามหลักสัปติธรรม 7 ในองค์การบริหารส่วนตำบลกุดน้ำใส อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ ผู้นำท้องถิ่นควรยึดถือหลักการและการบริหารจัดการองค์การอย่างมีขั้นตอน วางนโยบายที่มีเป้าหมายและคุ้มค่า มีจิตใจโอบอ้อมอารี และเสียสละ แสดงภาวะผู้นำต่อเพื่อนร่วมงานด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ กำหนดนโยบายในการบริหารงานได้อย่างเหมาะสมทั้งด้านเวลาและงบประมาณ นำนโยบายไปปฏิบัติได้ตามกรอบเวลา ประสานงานกับทุกองค์กรและทุกภาคส่วน และสามารถปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละบุคคลได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาวิชญ์ จีรวทฒนเมธี (2562) พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่ประชาชนต้องการและให้ความสำคัญในแต่ละด้าน มีดังนี้ คือ ด้านความรู้ความสามารถ คือ ผู้แทนราษฎร ต้องเก่ง มีความรู้ มีความสามารถ ผู้แทนต้องเก่ง ดี ฉลาด มีไหวพริบ ผู้แทนต้องมีความสามารถในการเป็นผู้นำ ด้านคุณธรรมจริยธรรม คือ ต้องการผู้แทนที่มีความจริงใจ มารยาทงาม อ่อนน้อมถ่อมตนแบบคนพุทธ เห็นใจคนแก่ เอาใจใส่เด็ก สามารถควบคุมตนเองได้ ด้านวิสัยทัศน์ คือ ผู้แทนต้องมองการณ์ไกล มองกว้าง ทันทกาล สร้างอาชีพให้กับคนในพื้นที่ ผู้แทนต้องมองไกลไปข้างหน้า ผู้แทนต้องเป็นนักวางนโยบายที่ดี ด้านบุคลิกภาพ คือ ผู้แทนต้องอ่อนน้อมทั้งก่อนและหลังเลือกตั้ง ให้เป็นนิสัย ผู้แทนมีบุคลิกภาพที่มีความจริงใจ และผู้แทนรู้จักการใช้อำนาจและไม่เบ่งเมื่อมีโอกาส

องค์ความรู้ใหม่

ภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลพระหลวง อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ ถือว่าทำให้ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดความยอมรับต่อสถานการณ์ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาฯ ที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน ปฏิบัติตนตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่ภาครัฐบาลได้ดำเนินการสั่งการลงมา โดยนำมาประยุกต์กับหลักสัปปุริสธรรมซึ่งถือว่าเป็นหลักธรรมของสัปปุริสชน คือ คนดี มีคุณสมบัติความเป็นคนที่สมบูรณ์ และถือเป็นคุณธรรมที่สำคัญของการเป็นผู้นำที่สมบูรณ์ เมื่อกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน และประชาชนนำมาประพอกปฏิบัติก็จะทำให้ตนเองปฏิบัติตนได้ดีแล้วยังเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทำให้สามารถรักษาความเป็นมนุษย์ของตนไว้ได้ ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้จากการวิจัยได้ PORNISIRI : MODEL ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

P = Paticnce การมีความอดทน ได้แก่ กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ต้องทำงานด้วยความตั้งใจ เต็มใจ มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ของตนเอง มีความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะ

เกิดขึ้นภายในชุมชนและสามารถปรับตัวให้เข้าได้กับสถานการณ์นั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี พัฒนาตนเอง อยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่มีไปพัฒนาชุมชนอย่างเต็มความสามารถต่อไป

O = Opportunity การให้โอกาส ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต้องมีการส่งเสริมให้ประชาชนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ตลอดเวลา เคารพในความเสมอภาคของประชาชนทุกคน และยอมรับความผิดพลาดเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น

R = Responsibility การรับผิดชอบ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานของตนเอง มีการวางแผนการทำงาน กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน มีขั้นตอนการทำงานที่เข้าใจง่าย และปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบของตัวเองอย่างเต็มความสามารถ

N = Network การมีเครือข่าย ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต้องเข้าไปมีส่วนร่วมกันประชาชนภายในชุมชน โดยต้องเป็นคนที่มีความสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส แสดงความจริงใจให้ประชาชนได้เห็นเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานที่ดีภายในชุมชน มีการส่งเสริมให้ประชาชนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันได้ตลอดเวลา

S = Sacrifice การเสียสละ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต้องเป็นคนที่มีความเสียสละต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นการเสียสละเวลา ร่างกาย ความคิด เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้ประชาชนได้เห็น เป็นคนตรงต่อเวลาและคอยให้การช่วยเหลือประชาชนภายในชุมชนอยู่เสมอ

I = Interaction การมีปฏิสัมพันธ์ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต้องเล็งเห็นถึงความสำคัญของการทำงานเป็นทีม สร้างความรักความสามัคคีให้เกิดขึ้นภายในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ตลอดเวลา

R = Response การตอบสนอง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อมที่จะทำงานอยู่ตลอดเวลา พร้อมในการให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนภายในชุมชน และไม่ว่าจะเกิดปัญหาอะไรขึ้น ก็ต้องเป็นผู้คอยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้สามารถผ่านพ้นลุล่วงไปได้ด้วยดี

I = Intention การมีความตั้งใจ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต้องมีตั้งใจที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ ได้มาตรฐาน มีเจตนาที่ดีในการทำงาน และทำให้เกิดความไว้วางใจภายในชุมชน

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำเป็นที่จะต้องส่งเสริม คือ 1) P = Patience การมีความอดทน 2) O = Opportunity การให้โอกาส 3) R = Responsibility การรับผิดชอบ 4) N = Network การมี

เครือข่าย 5) S = Sacrifice การเสียสละ 6) I = Interaction การมีปฏิสัมพันธ์ 7) R = Response การตอบสนอง 8) I = Intention การมีความตั้งใจ เพื่อให้ชุมชนเกิดการพัฒนา ประชาชนมีความเข้าใจ ยอมรับและสามารถรับมือกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้ปกครองท้องถิ่นควรมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ปฏิบัติตนตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ภาครัฐบาลได้สั่งการลงมา

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้ปกครองท้องถิ่นที่ต้องเป็นผู้นำในการลงมือทำงานอย่างจริงจัง และเป็นแบบอย่างให้กับประชาชน แสดงความรู้ความสามารถเต็มที่ในการบริหารจัดการการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 เพื่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืน
2. ผู้ปกครองท้องถิ่นอาจจะต้องประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้มีการอบรมให้ความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ
3. องค์การบริหารส่วนตำบลพระหลวงและผู้ปกครองท้องถิ่นในเขตตำบลพระหลวง ควรจัดหาและเลือกสรรบุคลากรที่มีความรู้ ในเรื่องเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มาให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ
4. องค์การบริหารส่วนตำบลพระหลวงและผู้ปกครองท้องถิ่นในเขตตำบลพระหลวง ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมภายในชุมชนอย่างอิสระ เปิดกว้าง
5. ผู้ปกครองท้องถิ่นอาจจะต้องประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดหาคู่มือที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มาให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ
6. ผู้ปกครองท้องถิ่นควรประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ หรือชักชวนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมต่าง ๆ ได้ทราบอย่างทั่วถึง

เอกสารอ้างอิง

- ธิตศิริพัฒน์ รุ่งพรหมมา. (2564). *บทบาทของผู้นำท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงของตำบลไทรย้อย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดแพร่*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- นนท์ชนันท์กรณ ฝ้ายเทศ. (2562). *คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาวิถีธรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จังหวัดชลบุรี*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พรเศรษฐี วุฒิปัญญาอิสกุล. (2563). *การบูรณาการหลักธรรมมาธิปไตยเพื่อส่งเสริมภาวะผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองในจังหวัดนครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระครูพิศาลปริยัตยานุกูล (อนันต์ วฑฒโน). (2561). *แนวทางการบริหารงานบุคคลตามหลักปรัชญาวิถีธรรม 7 ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระครูวิชัยธรรมโสภณ (สุวัฒน์ ฐิตโสภณ). (2563). *ภาวะผู้นำทางการเมืองของนักการเมืองตามทรรศนะของพระสงฆ์ในเขตการปกครองคณะสงฆ์อำเภอนาวัง จังหวัดหนองบัวลำภู*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระประสิทธิ์ สุขชาติ (บุญหนา). (2563). *ภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นในองค์การบริหารตำบลกุดน้ำใส อำเภอด่านซ้าย จังหวัดชัยภูมิ*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาวิษณุ จิรวฑฒนเมธี. (2562). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดชัยภูมิ*. (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระเมธี สิริปัญญา (วังไฉน). (2564). *ภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่นในตำบลป่าเมต อำเภอมืองแพร์ จังหวัดแพร่*. (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต).

บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

รัฐกุล เสนารา. (2563). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อมาตรการควบคุมโรคโควิด-19 ในอำเภอกู่เวียง จังหวัดขอนแก่น*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย

: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

อารยา ยอดโอวาท. (2564). *บทบาทของนักรการเมืองท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาชุมชน ตำบลวังธง อำเภอมืองแพร์ จังหวัดแพร่*. (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย :

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.